

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 198 849 van 29 januari 2018
in de zaak RvV 208 017 / IX

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat [REDACTED]
[REDACTED]
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juni 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rotrecht van 20 juli 2017 met referentnummer 71187.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Geen van de partijen heeft met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het rechtsgeldig versturen van de beschikking.

De partijen worden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep het beroep ingewilligd.

Met toepassing van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, zonder voorwerp.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juni 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK

Raad Vreemdelingen- betwistingen

Beschikking

in de zaak RvV 208 017 / IX

In zake: [REDACTED]

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en
Administratieve Vereenvoudiging

De voorzitter van de IXe kamer oordeelt met toepassing van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat het niet vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan ingewilligd worden op volgende grond:

De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht toe dat zij bij haar aanvraag om in functie van haar Belgische echtgenote tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten loonfiches voorlegde, wat vereist was om aan te tonen dat de persoon die zij wenste te vervoegen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikte. Zij houdt voor dat de verwerende partij de aangebrachte loonfiches niet correct heeft beoordeeld of niet op een redelijke wijze tot haar besluit is gekomen door te stellen dat deze stukken niet in overweging kunnen worden genomen omdat er "sterke twijfels zijn omtrent de effectieve tewerkstelling van de referentiepersoon".

De Raad merkt op dat uit het voorgelegde administratief dossier weliswaar blijkt dat door de sociale inspectie werd vastgesteld dat verschillende niet overeenstemmende verklaringen werden afgelegd inzake de tewerkstelling van de echtgenote van de verzoekende partij en dat deze vrouw bij een controle niet aanwezig was op haar arbeidsplek, doch dat tevens door deze inspectiediensten werd geïnduceerd dat hieruit niet zonder meer kan worden gededuceerd dat zij niet effectief werkt, "gezien haar afwezigheid bij controle kan worden gerechtvaardigd door ziekte, verlof, toegestane afwezigheid..." en dat ook niet kon worden besloten dat "het haar uitbetaalde loon een vergoeding zou zijn voor een schijnhuwelijk en dat haar DIMONA-melding bijgevolg onterecht is".

Het is kennelijk onredelijk om op basis van "twijfels" omtrent de effectieve tewerkstelling van een persoon te oordelen dat de loonfiches met betrekking tot deze persoon niet in overweging dienen te worden genomen.

De beschouwingen van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen doen aan het voorgaande geen afbreuk.

Beschikking

De verzoekende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

Aangezien de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf aangeeft dat het bevel om het grondgebied te verlaten het logische gevolg is van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden en niet op een correcte en kennelijk redelijke wijze werd vastgesteld dat voormelde voorwaarden niet zijn vervuld dient te worden geconcludeerd dat de verwerende partij bij het nemen van de beslissing tot afgifte van dit bevel om het grondgebied te verlaten evenzeer de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Het middel lijkt in de aangegeven mate gegrond. De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten lijkt zich dan ook op te dringen.

Met toepassing van artikel 39/73, §2 van voormelde wet zal de kamer zonder terechtzitting uitspraak doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van deze beschikking, vraagt om gehoord te worden. Een dergelijk verzoek tot horen dient vergezeld te zijn van vier afschriften.

Alle processtukken worden aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegezonden bij een ter post aangetekende brief.

De nota met opmerkingen van de verwerende partij wordt hierbij gevoegd.

Het dossier kan geraadpleegd worden elke werkdag van 9 tot 16 uur (behalve zaterdag) en donderdag tot 17 uur, gedurende de voormelde termijn van vijftien dagen.

De aandacht wordt gevestigd op artikel 39/73, §3 van dezelfde wet, dat luidt als volgt: *"Indien geen der partijen vraagt om gehoord te worden dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval het beroep ingewilligd of verworpen."*

Gedaan te Brussel op 7 december 2017.

De voorzitter

G. DE BOECK